

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 10 kwietnia 2008 r.

w sprawie zarządzania własnością intelektualną w ramach działań związanych z transferem wiedzy oraz Kodeks postępowania dla uczelni wyższych i innych publicznych instytucji badawczych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1329)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/416/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 165,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W trakcie wznowienia strategii lizbońskiej w 2005 r. głowy państw i rządów podkreśliły kluczową rolę, jaką odegrać może lepsze powiązanie publicznych instytucji badawczych, w tym uczelni wyższych, i przemysłu dla poprawy obiegu i wykorzystania idei w dynamicznym społeczeństwie opartym na wiedzy oraz w zwiększaniu konkurencyjności i dobrobytu.
- (2) Należy podjąć wysiłki mające na celu bardziej skuteczne osiąganie korzyści społeczno-ekonomicznych z wiedzy. W związku z tym publiczne organizacje badawcze muszą rozpowszechniać wyniki badań finansowanych ze środków publicznych oraz bardziej skutecznie je wykorzystywać w celu przełożenia ich na nowe produkty i usługi. Środki, za pomocą których można zrealizować ten cel, obejmują w szczególności współpracę między uczelniami a przemysłem (działania badawcze realizowane we współpracy lub na zlecenie, prowadzone lub finansowane wspólnie z sektorem prywatnym), udzielanie licencji i tworzenie przedsiębiorstw typu *spin-off*.
- (3) Efektywne wykorzystywanie wyników badań finansowanych ze środków publicznych zależy od właściwego zarządzania własnością intelektualną (tj. wiedzą w najszerszym tego słowa znaczeniu, obejmującą np. wynalazki, oprogramowanie, bazy danych i mikroorganizmy niezależnie od tego, czy są one chronione instrumentami prawnymi takimi, jak patenty), od rozwoju kultury przedsiębiorczości i związanych z nią umiejętności w publicznych organizacjach badawczych, a także od lepszej komunikacji pomiędzy sektorem

publicznym i prywatnym i od ich lepszego współdziałania.

- (4) Czynne zaangażowanie publicznych organizacji badawczych w zarządzanie własnością intelektualną i transfer wiedzy ma fundamentalne znaczenie dla osiągnięcia korzyści społeczno-ekonomicznych oraz dla mobilizowania studentów i naukowców do udziału w badaniach, a także przyciągania nowych środków finansowych.
- (5) Państwa członkowskie podjęły w ostatnich latach inicjatywy mające na celu ułatwienie transferu wiedzy na poziomie krajowym, jednakże znaczne różnice występujące między krajowymi ramami regulacyjnymi, strategiami politycznymi i praktykami, a także zróżnicowane normy zarządzania własnością intelektualną obowiązujące w publicznych organizacjach badawczych uniemożliwiają lub utrudniają ponadnarodowy transfer wiedzy w Europie i urzeczywistnienie Europejskiej Przestrzeni Badawczej.
- (6) W związku z komunikatem Komisji z 2007 r. ⁽¹⁾ określającym podejście do wspólnych europejskich ram w zakresie transferu wiedzy, Rada Europejska zwróciła się w czerwcu 2007 r. do Komisji o opracowanie, w formie zalecenia dla państw członkowskich, wytycznych dotyczących zarządzania własnością intelektualną przez publiczne organizacje badawcze.
- (7) Zalecenie to ma na celu wyposażenie państw członkowskich i ich regionów w polityczne wytyczne dla opracowania lub zaktualizowania krajowych wytycznych i ram, a także wyposażenie publicznych organizacji badawczych w Kodeks postępowania, w celu poprawy sposobu zarządzania własnością intelektualną i transferem wiedzy przez publiczne instytucje badawcze.

⁽¹⁾ COM(2007) 182.

- (8) Współpraca w obszarze badań i rozwoju, a także działania związane z transferem wiedzy prowadzone przez Wspólnotę i kraje trzecie powinny opierać się na jasnych i jednolitych zaleceniach i praktykach, które gwarantują równy i sprawiedliwy dostęp do własności intelektualnej wytworzonej za pośrednictwem międzynarodowych projektów współpracy badawczej, co leży w interesie wszystkich zaangażowanych partnerów. W tym kontekście załączony Kodeks postępowania powinien być wykorzystany jako punkt odniesienia.
- (9) Określono szereg dobrych praktyk, które powinny pomóc państwu członkowskiemu w wdrażaniu niniejszego zalecenia. Każde państwo członkowskie z osobna dokonuje wyboru procedur i praktyk, których forma jest najodpowiedniejsza do zapewnienia postępowania zgodnego z zasadami określonymi w niniejszym zaleceniu, przy jednoczesnym uwzględnieniu procedur i praktyk, które będą najbardziej skuteczne w warunkach charakterystycznych dla danego państwa członkowskiego, ponieważ praktyki, które są skuteczne w jednym państwie członkowskim, mogą nie być już tak skuteczne w innym państwie. Należy również uwzględnić istniejące wytyczne przewidziane na poziomie Wspólnoty i OECD.
- (10) Komisja i państwa członkowskie powinny monitorować wdrażanie niniejszego zalecenia oraz jego wpływ, a także sprzyjać wymianie dobrych praktyk dotyczących transferu wiedzy,

intelektualnej w zakresie praw własności intelektualnej w taki sposób, by wprowadzić ułatwienia w transgranicznej współpracy i transferze wiedzy w dziedzinie badań i rozwoju;

- 6) opieranie się na zasadach wskazanych w niniejszym zaleceniu celem wprowadzenia lub dostosowania krajowych wytycznych i przepisów dotyczących zarządzania własnością intelektualną i transferem wiedzy przez publiczne organizacje badawcze, a także celem zawarcia umów w sprawie współpracy badawczej z krajami trzecimi oraz przyjmowania wszelkich innych środków zmierzających do wsparcia transferu wiedzy, lub celem ustanowienia nowych odnośnych strategii politycznych lub systemów finansowania w tej dziedzinie, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasad udzielania pomocy państwa;
- 7) podejmowanie działań w celu zapewnienia możliwości najbardziej powszechnego wdrożenia Kodeksu postępowania bezpośrednio lub za pośrednictwem przepisów ustanawianych przez krajowe i regionalne podmioty finansujące badania;
- 8) zapewnienie równego i sprawiedliwego traktowania pochodzących z państw członkowskich i z krajów trzecich uczestników międzynarodowych projektów badawczych, jeżeli chodzi o prawa własności intelektualnej oraz dostęp do tych praw, we wspólnym interesie wszystkich zaangażowanych partnerów;
- 9) wyznaczenie krajowego punktu kontaktowego, którego zadania powinny obejmować koordynowanie działań związanych z transferem wiedzy między publicznymi organizacjami badawczymi i sektorem prywatnym, w tym podejmowanie kwestii ponadnarodowych, we współpracy z analogicznymi punktami kontaktowymi w innych państwach członkowskich;
- 10) przeanalizowanie najlepszych praktyk określonych w załączniku II i stosowanie ich, z uwzględnieniem warunków krajowych;
- 11) poinformowanie Komisji, do dnia 15 lipca 2010 r. i następnie co dwa lata, o działaniach podjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także o ich skutkach.

NINIEJSZY ZALECA PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM, CO NASTĘPUJE:

- 1) zapewnienie, że wszystkie publiczne organizacje badawcze określają transfer wiedzy jako strategiczną misję;
- 2) zachęcanie publicznych organizacji badawczych do ustanowienia i upowszechniania strategii politycznych oraz procedur zarządzania własnością intelektualną zgodnych z Kodeksem praktyk przedstawionym w załączniku I;
- 3) wspieranie rozwoju zdolności w zakresie transferu wiedzy oraz umiejętności w publicznych organizacjach badawczych, a także przyjmowanie środków zmierzających do zwiększenia świadomości i umiejętności studentów – zwłaszcza w dziedzinie nauki i techniki – w zakresie własności intelektualnej, transferu wiedzy i przedsiębiorczości;
- 4) wspieranie upowszechniania na szeroką skalę wiedzy wytworzonej dzięki środkom publicznym poprzez działania mające na celu zachęcanie do udostępniania wyników badań, przy jednoczesnym umożliwieniu, w stosownych przypadkach, ochrony odnośnej własności intelektualnej;
- 5) współpracowanie i podejmowanie działań mających na celu poprawę spójności ich odpowiednich systemów własności

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kodeks postępowania dla uczelni wyższych i innych publicznych instytucji badawczych dotyczący zarządzania własnością intelektualną w ramach działań związanych z transferem wiedzy

Niniejszy Kodeks postępowania obejmuje trzy główne grupy zasad.

Zasady dotyczące wewnętrznej strategii politycznej w zakresie własności intelektualnej (zwanej dalej „WI”) tworzą podstawową grupę zasad, które muszą zostać wdrożone przez publiczne organizacje badawcze w celu skutecznego zarządzania własnością intelektualną pochodzącą z prowadzonych przez nie same lub realizowanych we współpracy działań w dziedzinie badań i rozwoju.

Zasady dotyczące strategii politycznej transferu wiedzy (zwanego dalej „TW”) uzupełniają zasady związane ze strategią WI i koncentrują się szczególnie na aktywnym transferze i wykorzystaniu własności intelektualnej, bez względu na to, czy jest ona chroniona prawami własności intelektualnej.

Zasady dotyczące działań badawczych realizowanych we współpracy lub na zlecenie odnoszą się do wszelkiego rodzaju działalności badawczej prowadzonej lub finansowanej wspólnie przez publiczne organizacje badawcze i sektor prywatny, w tym w szczególności badań prowadzonych we współpracy (w przypadku gdy wszystkie strony realizują zadania w zakresie badań i rozwoju) oraz badań na zlecenie (w przypadku gdy badania i rozwój są zlecone publicznej organizacji badawczej przez przedsiębiorstwo prywatne).

Zasady dotyczące wewnętrznej strategii politycznej w zakresie własności intelektualnej

1. Opracowanie strategii politycznej WI, jako część długoterminowej strategii i misji publicznej organizacji badawczej oraz upowszechnianie jej w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym, przy jednoczesnym ustanowieniu jednego właściwego punktu kontaktowego.
2. Ta strategia polityczna powinna dostarczyć personelowi i studentom jasnych zasad dotyczących zwłaszcza ujawniania nowych pomysłów o potencjalnej wartości handlowej, a także własności wyników badań, prowadzenia dokumentacji, zarządzania konfliktami interesów i zaangażowania osób trzecich.
3. Wspieranie klasyfikacji, wykorzystania i, w stosownych przypadkach, ochrony własności intelektualnej, zgodnie ze strategią i misją publicznej organizacji badawczej oraz w celu maksymalizacji społeczno-ekonomicznych korzyści. W tym kontekście przyjąć można różne strategie (w miarę możliwości zróżnicowane w zależności od odnośnego obszaru naukowego/technicznego), np. podejście „obszar publiczny” lub podejście „otwarty model innowacyjności”.
4. Dostarczenie odpowiednich zachęt w celu zagwarantowania, że cały zainteresowany personel odgrywa aktywną rolę we wdrażaniu strategii politycznej WI. Takie zachęty powinny mieć nie tylko finansowy charakter, ale powinny również promować awans zawodowy poprzez uwzględnienie w procedurach oceny, obok kryteriów akademickich, również aspektów związanych z własnością intelektualną i transferem wiedzy.
5. Rozpatrzenie stworzenia przez publiczne organizacje badawcze spójnych portfeli w zakresie własności intelektualnej – np. w specyficznych obszarach technicznych – oraz, w stosownych przypadkach, ustanowienia puli patentów/WI obejmującej własność intelektualną innych publicznych organizacji badawczych. Mogłoby to ułatwić wykorzystanie wiedzy, dzięki masie krytycznej i mniejszym kosztom transakcji ponoszonym przez osoby trzecie.
6. Zwiększenie świadomości i umiejętności podstawowych związanych z własnością intelektualną i transferem wiedzy poprzez działania szkoleniowe adresowane do studentów oraz personelu zajmującego się badaniami, a także zapewnienie, że personel odpowiedzialny za zarządzanie IP/TW posiada wymagane umiejętności i uczestniczy w odpowiednich szkoleniach.
7. Opracowanie i upowszechnienie polityki publikacji/rozpowszechniania promującej szerokie rozpowszechnianie wyników badań i rozwoju (np. poprzez powszechnie dostępne publikacje), przy jednoczesnym przyjęciu możliwości opóźnień z uwagi na ochronę własności intelektualnej, chociaż takie przypadki powinny być ograniczone do minimum.

Zasady dotyczące strategii politycznej transferu wiedzy

8. W celu wspierania wykorzystania wyników badań finansowanych ze środków publicznych i maksymalizacji ich wpływu społeczno-gospodarczego rozpatrzenie wszelkich możliwych typów mechanizmów wykorzystania wiedzy (takich jak wydawanie licencji lub tworzenie przedsiębiorstw typu *spin-off*) oraz możliwych partnerów w ramach wykorzystania wiedzy (takich jak przedsiębiorstwa typu *spin-off* lub istniejące przedsiębiorstwa, inne publiczne organizacje badawcze, inwestorzy lub usługi bądź agencje pomocnicze w dziedzinie innowacji), a także dokonanie spośród nich wyboru najbardziej odpowiednich.
9. Aktywna polityka w dziedzinie IP/TW może wytwarzać dodatkowe dochody dla publicznych organizacji badawczych, nie powinno być to jednakże postrzegane jako cel podstawowy.

10. Zapewnienie, że publiczna organizacja badawcza dysponuje, obok personelu o wykształceniu technicznym, profesjonalnymi usługami w zakresie transferu wiedzy lub ma dostęp do takich usług, w tym do usług prawnych, finansowych i handlowych, a także do doradców w zakresie ochrony własności intelektualnej i egzekwowania przepisów.
11. Opracowanie i rozpowszechnianie strategii politycznej w zakresie wydawania licencji w celu zharmonizowania praktyk stosowanych w publicznych organizacjach badawczych oraz zagwarantowania sprawiedliwego traktowania we wszystkich operacjach. W szczególności należy dokonać dokładnej oceny transferów praw własności intelektualnej znajdujących się w posiadaniu publicznych organizacji badawczych oraz przyznawania wyłącznych licencji ⁽¹⁾, zwłaszcza w odniesieniu do osób trzecich spoza Europy. Licencje wydawane dla celów wykorzystania wiedzy powinny obejmować odpowiednią rekompensatę, odszkodowanie finansowe lub inne.
12. Opracowanie i rozpowszechnianie strategii politycznej w zakresie tworzenia przedsiębiorstw typu *spin-off*, która umożliwia personelowi publicznych organizacji badawczych przystępowanie w stosownych przypadkach do tworzenia przedsiębiorstw typu *spin-off* i która do tego zachęca, a także która wyjaśnia długoterminowe stosunki przedsiębiorstw typu *spin-off* oraz publicznych organizacji badawczych.
13. Ustanowienie jasnych zasad dotyczących podziału między publiczne organizacje badawcze, dział i inwestorów zysków finansowych pochodzących z wpływów uzyskanych z transferu wiedzy.
14. Monitorowanie ochrony własności intelektualnej oraz działań związanych z transferem wiedzy, a także związanych z nimi osiągnięć, oraz regularne ich publikowanie. Wyniki badań publicznych organizacji badawczych, wszelka związana z nimi wiedza specjalistyczna i prawa własności intelektualnej powinny stać się bardziej widoczne dla sektora prywatnego, celem promowania ich wykorzystania.

Zasady dotyczące działań badawczych prowadzonych we współpracy lub na zlecenie ⁽²⁾

15. Zasady regulujące działania badawcze realizowane we współpracy lub na zlecenie powinny być zgodne z misją każdej z zainteresowanych stron. Powinny one uwzględniać poziom środków prywatnych i być zgodne z celami działań badawczych, zwłaszcza z: maksymalizacją handlowych i społeczno-ekonomicznych skutków badań, wspieraniem celu publicznych organizacji badawczych polegającego na przyciągnięciu prywatnych podmiotów finansujących badania, zachowaniem statusu własności intelektualnej, który umożliwia dalsze badania akademickie i badania prowadzone we współpracy, a także niedopuszczaniem do hamowania rozpowszechniania wyników prac badawczo-rozwojowych.
16. Kwestie związane z WI powinny zostać wyjaśnione na poziomie zarządzania i na najwcześniejszym etapie projektu badawczego, a w miarę możliwości nawet przed jego rozpoczęciem. Kwestie związane z WI obejmują przyznanie praw własności intelektualnej wytwarzanej w ramach projektu (zwanej dalej „nowa wiedzą”), klasyfikację własności intelektualnej, która znajduje się w posiadaniu stron przed rozpoczęciem projektu (zwanej dalej „istniejącą wiedzą”) oraz która jest niezbędna dla realizacji projektu lub dla wykorzystania rezultatów, a także prawa dostępu ⁽³⁾ do nowej wiedzy i istniejącej wiedzy w tych celach oraz podział wpływów.
17. W projektach badawczych realizowanych we współpracy prawa własności nowej wiedzy powinny pozostać w posiadaniu strony, która tę wiedzę wytworzyła, jednak mogą być przyznane innym stronom na podstawie uprzednio zawartego porozumienia umownego, w zależności od interesów, zadań oraz finansowego lub innego rodzaju wkładu poszczególnych stron do projektu. W przypadku działań badawczych na zlecenie nowa wiedza wytworzona przez publiczną organizację badawczą jest własnością strony reprezentującej sektor prywatny. Projekt nie powinien naruszać prawa własności wiedzy istniejącej.
18. Prawa dostępu ⁽³⁾ powinny zostać wyjaśnione przez strony na jak najwcześniejszym etapie projektu badawczego, a najlepiej przed jego rozpoczęciem. W przypadkach gdy jest to niezbędne dla celów przeprowadzenia projektu badawczego lub w celu wykorzystania nowej wiedzy należącej do jednej ze stron, prawa dostępu do nowej i istniejącej wiedzy innych stron powinny być udostępnione na warunkach, które powinny odpowiednio odzwierciedlać interesy poszczególnych stron, ich zadania oraz finansowy lub innego rodzaju wkład w projekt.

⁽¹⁾ Jeżeli chodzi o wyniki prac badawczo-rozwojowych, które mogą mieć wiele obszarów zastosowania, należy unikać przyznawania wyłącznych licencji pozbawionych ograniczeń do konkretnej dziedziny lub sposobu wykorzystania. Ponadto ogólną zasadą powinno być zarezerwowanie przez publiczne organizacje badawcze odpowiednich praw mających na celu ułatwienie rozpowszechniania wyników oraz dalszych badań.

⁽²⁾ W przypadku gdy publiczna organizacja badawcza angażuje się w działania badawcze na zlecenie lub prowadzone we współpracy z partnerem przemysłowym, Komisja automatycznie (tj. bez konieczności powiadomienia) uznaje, że partnerowi przemysłowemu nie została przyznana pośrednia pomoc państwa za pośrednictwem publicznej organizacji badawczej, jeżeli warunki określone we wspólnotowych zasadach ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną (Dz.U. C 323 z 30.12.2006 – w szczególności ich punkty 3.2.1 i 3.2.2) są spełnione.

⁽³⁾ Prawa dostępu odnoszą się do praw przyznanych sobie nawzajem przez strony, w przeciwieństwie do licencji przyznawanych osobom trzecim. Prawa te powinny określać, jaka część nowej/istniejącej wiedzy może być użyta w ramach wykorzystania wyników badań oraz przez które strony i na jakich warunkach.

ZAŁĄCZNIK II

Określone praktyki publicznych organów ułatwiające zarządzanie własnością intelektualną w ramach prowadzonych przez uczelnie wyższe i inne publiczne organizacje badawcze działań związanych z transferem wiedzy*Transfer wiedzy jako strategiczna misja publicznych organizacji badawczych*

1. Transfer wiedzy pomiędzy uczelniami wyższymi i przedsiębiorstwami określany jest jako stały polityczny i operacyjny priorytet wszystkich publicznych instytucji finansujących badania w państwie członkowskim, zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym.
2. Zagadnienie to wyraźnie wchodzi w zakres kompetencji ministerstwa odpowiedzialnego za koordynację z innymi ministerstwami inicjatyw związanych z promocją transferu wiedzy.
3. Każde ministerstwo i regionalny organ rządowy prowadzący działania związane z transferem wiedzy wyznacza urzędnika odpowiedzialnego za monitorowanie skutków tych działań. Urzędnicy ci spotykają się regularnie w celu wymiany informacji i przedyskutowania sposobów poprawy transferu wiedzy.

Strategie polityczne dotyczące zarządzania własnością intelektualną

4. Wspierane jest właściwe zarządzanie własnością intelektualną, której źródłem są finanse publiczne, przy czym wymagane jest, by zarządzanie to prowadzone było zgodnie z ustalonymi zasadami i z uwzględnieniem słusznych interesów przedsiębiorstw (np. czasowe ograniczenia związane z poufnością).
5. Polityka w dziedzinie badań promuje odwoływanie się do sektora prywatnego w zakresie pomocy w określaniu potrzeb technologicznych, sprzyjania prywatnym inwestycjom w badaniach oraz zachęcania do wykorzystania wyników badań finansowanych ze środków publicznych.

Zdolności w zakresie transferu wiedzy oraz związane z nim umiejętności

6. Publiczne organizacje badawcze i ich personel dysponują wystarczającymi środkami i zachętami w celu podejmowania przez nie działań w zakresie transferu wiedzy.
7. Podejmowane są działania w celu zapewnienia, że publiczne organizacje badawcze mają dostęp do przeszkolonych pracowników (jak specjaliści do spraw transferu technologii) oraz w celu ułatwienia ich rekrutacji.
8. Udostępnionych jest kilka wzorów umów, a także instrument podejmowania decyzji pomagający w wyborze najbardziej odpowiedniego wzoru umowy, na podstawie szeregu parametrów.
9. Przed ustanowieniem nowych mechanizmów wspierania transferu wiedzy (takich jak projekty dotyczące mobilności i finansowania) przeprowadzane są konsultacje z grupami reprezentującymi stosowne zainteresowane strony, w tym MŚP i duże przedsiębiorstwa przemysłowe, a także publiczne organizacje badawcze.
10. Wspierane jest wzajemne udostępnianie zasobów przez publiczne organizacje badawcze na szczeblu lokalnym i regionalnym w przypadku gdy nie posiadają one krytycznej masy wydatków na badania, która uzasadnia posiadanie przez nie własnego działu transferu wiedzy lub kierownika odpowiedzialnego za zarządzanie własnością intelektualną.
11. Uruchamiane są programy wspierające przedsiębiorstwa badawcze typu *spin-off*. Obejmują one szkolenia w zakresie przedsiębiorczości oraz przewidują silne współdziałanie publicznych organizacji badawczych z lokalnymi inkubatorami, inwestorami, agencjami wspierającymi biznes itd.
12. Udostępniane są środki rządowe w celu wspierania transferu wiedzy oraz zaangażowania przedsiębiorstw w działania publicznych organizacji badawczych, w tym poprzez zatrudnianie ekspertów.

Spójność międzynarodowej współpracy

13. W celu wspierania międzynarodowego transferu wiedzy oraz ułatwienia współpracy ze stronami z innych państw podmiot znajdujący się w posiadaniu praw własności intelektualnej wytworzonej w badaniach finansowanych ze środków publicznych określany jest za pomocą jasnych zasad. Informacje te oraz informacje dotyczące wszelkich warunków związanych z finansowaniem, które mogą mieć wpływ na transfer wiedzy, są szeroko udostępniane. Własność instytucjonalna – w przeciwieństwie do systemu „przywileju profesorskiego” – uważana jest za standardowy system prawny w zakresie praw własności intelektualnej na poziomie publicznych organizacji badawczych w większości państw członkowskie UE.
14. W trakcie podpisywania międzynarodowych umów dotyczących współpracy badawczej, na mocy warunków dotyczących projektów finansowanych przez systemy obu państw, wszystkim uczestnikom udzielane są podobne prawa, zwłaszcza jeżeli chodzi o dostęp do praw własności intelektualnej oraz związanych z nimi ograniczeń wykorzystania.

Rozpowszechnianie wiedzy

15. Otwarty dostęp wprowadzany jest w życie przez publiczne instytucje finansujące badania w zakresie publikacji naukowych poddanych wzajemnej weryfikacji i będących wynikiem badań finansowanych ze środków publicznych.
16. Wspierany jest otwarty dostęp do wyników badań naukowych, zgodnie z Zasadami i wytycznymi dotyczącymi dostępu do wyników badań finansowanych ze środków publicznych OECD, z uwzględnieniem ograniczeń związanych z komercyjnym wykorzystaniem.
17. Systemy archiwizacji wyników badań (takie jak internetowe bazy danych) są rozbudowywane z wykorzystaniem środków publicznych w powiązaniu ze strategiami politycznymi na rzecz otwartego dostępu.

Monitorowanie wdrażania

18. Wprowadzane są niezbędne mechanizmy w celu monitorowania i przeglądu postępów dokonywanych przez publiczne organizacje badawcze w działaniach związanych z transferem wiedzy, np. polegające na opracowywaniu rocznych sprawozdań przez poszczególne publiczne organizacje badawcze. Informacje te, a także najlepsze praktyki, udostępnianie są również innym państwom członkowskim.
-